

MADRE

Mamá:

Eres una aventura nueva para mi. Tu persona, tu darte a la gente. Te quiero, de verdad, quiero conocerte. Quiero estar dentro de ti.

Quiero que no sea una simple utopia la amistad entre madre e hija. Yo lo pensaba así, creí que no podía ser.

Te quiero, Mami, necesito sentirme comprendida por ti. Quiero que pienses de este modo siempre. Tú eres liberal, crees en el amor con la libertad y me dejas que te ame libremente y ese amor es el verdaderamente importante para mí.

Te quiero Mami, te necesito...

Estoy contenta de que seas mi madre, la única, la mejor para mí. Estoy contenta de las cosas buenas que me has dado, de pequeñas cosas que no te hace falta predicar y que simplemente me he limitado a imitar de ti, cosas buenas, mamá.

Tú, no sé si sabes lo fantástica que eres, la mejor, la única, mi gran madre. A la que yo quiero, a la que quiero que sienta que la quiero aún más.

Madre, Mami, Mamá, te quiero.

P.D.

Estos días aquí han sido una auténtica revelación para mí, sentí la magia.

Estoy impresionada, feliz, auténtica.

Hija

ALGÚN DIA... ¡ESTIMAT SETEMBRE!

Estimat, odiós, tranquil i tris mes de setembre.

Any rera any, em pregunto com és que no et puc estimar con als altres mesos de l'any. I és que tu tu ets diferent. Tot lo que el mes d'agost m'ofereix, tu m'ho prens en un obrir i tancar d'ulls. I tot el que el mes de juny amb treu, amb alegria tu m'ho tornes a oferir sense més ni menys.

Llarg mes de setembre, que trenta dies em dones a la meua disposició i jo no en sñe aprofitar cap d'ells. És tan fran l'enyorança que sento, que la poca alegria que pses a les meves mans no la sé aprofitar fins principis del mes d'Octubre.

De sobte un curt estiu em fas oblidar tornant a obrir-me les portes de l'estudiant, oblidant grans amics que durant un llarg any no tornaré a visitar.

M'arrenques, sense cap més opció, del meu poble i em duus a la gran ciutat! Gran distància hi ha entre tots dos hàbitats, però estimant-me jo molt més el rural. Dolç, amable i amb gran caliu és aquest paratge que el descriu.

Oh!!! Estimar, odiós, tranquil i tris mes de setembre, escolt m'ara que pots. Són ja divuit anys sentint-me dins mey i encara et deixo les portes del meu cor obertes perquè algun, si algun dia sé que canviaràs i dins meu entraràs estimant-te igual o més que els altres onze mesos de l'any.

Noemi Martí